

۲۱۰۷ نخرانی

مقایسه میزان خلاقیت در دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد پرستاری دانشگاه علوم

پزشکی شهید صدوقی یزد در سال ۱۳۹۳

نویسنده (گان): مهسا خدایاریان*، طاهره سلیمی، خدیجه نصیریانی، سمانه السادات جوادی، مژگان شریفی

سازمان: دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

پست الکترونیکی: mahsa.khodayarian6@gmail.com

مقدمه: خلاقیت مؤلفه اساسی عملکرد پرستاری است که روزانه در تعاملات پرستار با مددجویان، خانواده‌ها و سایر همکاران وی روی می‌دهد. نارسایی در ترغیب پرستاران به خلاقیت می‌تواند از توسعه نوآوری در دانش و عملکرد آنان مانع کند؛ لذا شفاف‌سازی مفهوم خلاقیت و کشف روش‌های توسعه آن در آموزش پرستاری اهمیت دارد. پژوهش حاضر با هدف مقایسه میزان خلاقیت در دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد پرستاری دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در سال ۱۳۹۳ انجام شد.

روش تحقیق: مطالعه حاضر به روش توصیفی - تحلیلی از طریق نمونه‌گیری آسان روی کلیه دانشجویان کارشناسی پرستاری (۱۱۵ نفر) و کارشناسی ارشد مراقبت‌های ویژه (۲۶ نفر) انجام شد. آزمون خلاقیت عابدی مشتمل بر ۶۰ سؤال در ۴ زیر مقیاس [سیالی (۲۲ گویه)، بسط (۱۱ گویه)، ابتکار (۱۶ گویه)، انعطاف‌پذیری (۱۱ گویه)] توسط دانشجویان تکمیل شد. حداکثر امتیاز برای کل مقیاس و زیر مقیاس‌های آن به ترتیب ۱۸۰، ۶۶، ۳۳، ۴۸ و ۳۳ می‌باشد. ثبات درونی آزمون خلاقیت با آلفای کرونباخ ارزیابی گردید ($r=0/83$). داده‌ها با نرم‌افزار آماری SPSS تحلیل شد.

نتایج: میانگین سنی دانشجویان $22/80 \pm 4/82$ و معدل آنان $16/28 \pm 1/38$ بود. $64/5\%$ (۹۱ نفر) آنان دختر و $35/5\%$ (۵۰ نفر) پسر بودند. نتایج نشان داد میانگین نمره خلاقیت در دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد به ترتیب $13/74 \pm 129/46$ و $134/88 \pm 15/06$ بود. $77/3\%$ دانشجویان میزان خلاقیت خود را متوسط و مابقی آن‌ها ($22/7\%$) در سطح زیاد گزارش نمودند. آزمون تی مستقل تفاوت معناداری را بین نمره کل خلاقیت بین دو گروه نشان نداد ($p > 0/05$)؛ اما تفاوت معنادار در زیر مقیاس انعطاف‌پذیری همراه با میانگین نمره بالاتر در دانشجویان کارشناسی ارشد وجود داشت ($p > 0/05$). بین متغیرهای دموگرافیک و خلاقیت با استفاده از آزمون کای اسکور ارتباط آماری معناداری مشاهده نشد ($p > 0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری: خلاقیت به‌عنوان یک مفهوم چندبعدی، بسیاری از فرآیندهای شناختی، عاطفی و انگیزشی را در برمی‌گیرد. از آنجاکه تفکر خلاق، تعامل شبیه‌سازی‌شده با محیط است برای کم کردن فاصله از سطح مطلوب خلاقیت در دانشگاه‌ها باید محیط‌های آموزشی حمایت‌کننده‌ای را خلق نمود که انگیزش درونی دانشجویان را برای غلبه بر موانع برانگیزاند. اساتید باید دانشجویان را به‌سوی نگرش هنرمندانه در مراقبت‌های پرستاری سوق داده تا منجر به درک خلاقانه پایدار گردد. پیشنهاد می‌گردد اساتید از فنون ویژه بالا بردن سطح آفرینندگی دانشجویان مانند بارش مغزی، مهارت‌های پژوهشی، خودآموزی، یادگیری اکتشافی، شیوه مطالعه آفریننده و کار گروهی استفاده کنند.

کلمات کلیدی: خلاقیت، دانشجوی کارشناسی پرستاری، کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت‌های ویژه